

EXERCISES

1. Match the beginnings of the sentences with their endings. There are three extra endings.

1. Most letters in English are not very long,
2. The current military writing system
3. Military correspondence uses logic
4. If you are referring to other documents,
5. Different people put the date
6. Sign your name,
7. Try to write as simply and
8. If you don't know the name of the person you are writing to,
9. When writing a formal letter, remember not to use
10. The first paragraph should be short and

- A. has certain rules and guidelines.
- B. then have those documents in front of you as you write.
- C. to construct an argument.
- D. so keep the information to the essentials.
- E. as clearly as possible.
- F. then print it underneath the signature.
- G. on different sides of the page.
- H. you can use Ms., which is for married and single women.
- I. informal language like contractions.
- J. state the purpose of the letter.
- K. on the left or the right on the line after the address.
- L. end the letter this way.
- M. use Dear Sir or Madam

2. Match the words from the first column with abbreviations used in letter writing.

1. as soon as possible
2. enclosure
3. postscript
4. please reply
5. reference
6. care of
7. Boulevard
8. regarding
9. Avenue
10. attention

- A. ps
- B. RSVP
- C. enc.
- D. asap
- E. Ave.
- F. attn
- G. ref.
- H. Re
- I. c/o
- J. Blvd

Answer key to the exercises

Ex. 1: 1D, 2A, 3C, 4B, 5G, 6F, 7E, 8M, 9I, 10J. Ex 2: 1 D, 2C, 3A, 4B, 5G, 6I, 7J, 8H, 9E, 10F. Ex 3: 1. words, 2. words, 3. form, 4. document, 5. errors, 6. dictionary, 7. checkers, 8. processor, 9. attention, 10. characteristics.
Ex 4: 1T, 2F, 3T, 4T, 5F. Ex 5: 1B, 2F, 3D, 4C, 5H, 6G, 7E, 8A.

Zpracoval tým ÚJP Vyškov, foto: archiv redakce

Vaše případné dotazy, připomínky a náměty nám prosím pošlete na naši e-mailovou adresu: a_report@ujp-acr.cz.

3. Use the words from the box to fill in the blanks. You must use some of the words more than once and there is one extra word you don't need.

attention	dictionary	document	errors
form	checkers	characteristics	processor
	recipient	words	

The Writing Process

Before putting (1) to paper, plan what you want to say. Once the (2) are before you in physical (3) you and others can examine them critically. Have someone else read your (4) as you will very likely miss your own (5) Use a (6) to check spelling. Remember that the spelling and grammar (7) of your word (8) can make mistakes. Write your correspondence with (9) to the (10) of military writing.

4. Read the statements and decide if they are true or false.

1. When you draft a memo you should use only those abbreviations, which you can be certain the addressees will understand.
2. There are many military abbreviations used in civilian letters.
3. The paragraph in the middle of the letter should contain the relevant information.
4. Generally, a memorandum will include a few basic elements, such as the name of the originator, the intended recipient, the date of issue, and the general topic.
5. Military correspondence which addresses several different topics is usually placed in the format of a civilian letter.

5. Read the text, guess the meaning of the highlighted words and match them with the options below.

Military résumé writing

Writing a military **1) résumé** will require an extra **2) effort** from your side. If you plan to **3) apply** for a non-military job your military résumé writing should adopt your experience, skills and your trainings to match the civilian job **4) requirements**. The best way to do so is to select few **5) keywords** from the list of the requirements that basically match your personal **6) characteristics**, and include them in your military résumé in the same **7) wording**. Avoid including **8) irrelevant** data as hobbies or unrelated experience in your resume.

- A of no importance
- B *AmE* and *AusE* for CV
- C something that is demanded as necessary
- D to request something officially, esp. by writing
- E mode of expression
- F mental activity to achieve something
- G a noticeable quality of someone
- H important words

Mi-8 Hip

Vrtulník Mi-8 vznikl v Sovětském svazu na počátku šedesátých let minulého století. Protože ministerstvo obrany v té době preferovalo zejména vývoj nových balistických raket a o rozvoj vrtulníků nemělo velký zájem, firma Mil vydávala původně jednomotorový projekt V-8 za modernizaci pístových Mi-4. Pod touto zástěrkou ministerstvo vývoj schválilo a přiklo mu i finanční podporu. Hlavní konstruktér Michail Leontějevič Mil poté obrátě přiměl stranické vedení k podpoře vylepšené dvoumotorové verze, která v roce 1962 poprvé vzlétla s označením V-8A (jednomotorový prototyp vzletl o rok dříve) a dostala se i do sériové výroby jako Mi-8. V té době nikdo netušil, že vznikla legenda světového letectví, která se v modernizovaných verzích Mi-17, Mi-171 (obě slouží i v naší armádě) a Mi-17V-5 bude vyrábět i více než padesát let po svém vzniku. Závody v Kazani a Ulan Ude dosud dokončily přes jedenáct a půl tisíce strojů, které sloužily či slouží ve více než sto zemích na všech kontinentech, a ročně postaví přes sto dalších.

Československo bylo prvním zahraničním uživatelem vrtulníku Mi-8. Tento stroj s turbohřídelovými motory nabízel oproti pístovým pohonným jednotkám výrazně vyšší výkony i bezpečnost. Armáda o nákupu prvních kusů uvažovala už v roce 1967, tedy velmi krátce po zahájení sériové výroby. K prvnímu „živému“ seznámení s vrtulníkem došlo v roce 1968 v Moskvě. Tehdejší představitelé Ministerstva zahraničního obchodu a armády se setkali přímo s Michaiilem Milem. První várka objednaných strojů čítala čtyři kusy, které měly po dodání do ČSSR sloužit zejména k testům. I proto byl jeden stroj v salonním provedení, jeden nesl bloky pro neřízenou výzbroj a zbylé dva výrobce dokončil v univerzálním provedení, včetně

kabeláže k zbraňovým instalacím. Nedopatřením výrobní závod v Kazani dokončil salonní kus v pestrém zbarvení Aero-flotu. Československá strana ale požadovala standardní zelený nář. Po několikadenním dohadování zaměstnanci kazaňské továrny stroj odbarvili a znovu nalakovali. Drobné neshody způsobily i požadavek na instalaci československých radiostanic RTL-11. Původní ruské byly zastaralé, ale výrobce nechtěl o zástavbě našich prvků ani slyšet. Nakonec se vše vyřešilo tak, že po přelétnutí do opravárenského závodu v Trenčíně

brání kontaktu vyrovnávacího rotoru se zemí. Nízkoletké pneumatiky umožňují provoz z nepevných ploch. Vrtulník pohání dva turbohřídelové motory TV2-117 (ve verzích A, AG nebo F) o výkonu 1 103 kW (TV2-117A). V základní verzi je Mi-8 určen k převozu osob a nákladu, ale vyvinuty byly také verze pro přímou bojovou podporu (vyzbrojené protitankovými i protiletadlovými řízenými raketami), pro průzkum, fotogrammetrické mise či záchranné operace.

Text a foto: Jakub Fojtík

byly původní radiostanice zaměněny za naše typy a teprve poté stroje letěly do Prahy na oficiální předání. Dalších deset kusů bylo dodáno v roce 1969.

Celkem ČSLA získala čtyřicet Mi-8 v transportní verzi T, pasažérské P/PS a salonní S. Většina techniky přišla přímo z výrobního závodu, část armáda získala po vyřazení od Ministerstva vnitra. První dodané kusy provozovalo Výzkumné a zkušební středisko ve Kbelích, po vypracování metodiky k osvojení a používání Mi-8 přešly stroje k řadovým útvarům. Například jednotky dislokované na letišti ve Kbelích zajišťovaly se salonními a pasažérskými stroji přepravu čelních představitelů státu a resortu obrany. U ostatních útvarů Mi-8 převážely osoby a náklad, velmi významně se podílely na stavební a montážní činnosti. Ve srovnání s pístovými Mi-4 dokázaly Mi-8 unést třikrát těžší břemeno, a to i do výrazně vyšších nadmořských výšek. Výrazně vyšší nosnost Mi-8 se promítla i do plněných úkolů v armádě. Při mnoha cvičicích převážely bezzákluzové kanony a vojenská vozidla, počátkem devadesátých let dokonce krátkodobě pomáhaly při zajišťování letecké záchranné služby.

V roce 1983 odeslala ČSLA do generálních oprav v SSSR tři Mi-8T, které pak přišly zpět v upraveném provedení Mi-8PPA. Tato verze sloužila k vedení radioelektronického boje. Rozměrná aparatura uvnitř trupu dokázala rušit nepřátelské radiolokátory. Poslední vojenskou verzí Mi-8 byla varianta Mi-8Iv, u nás značená Mi-9. Šlo o létající velitelské stanoviště, které k ČSLA přišlo v téže době jako Mi-8PPA.

V současné době česká armáda provozuje pouze tři Mi-8PS a jeden Mi-8T, který vznikl přestavbou Mi-9. Stroje na kbelské základně nadále zajišťují přepravu státních VIP. Na Slovensku tyto úkoly plní jediný Mi-8PS.

Základní technický popis

Mi-8 je těžký víceúčelový vrtulník klasické koncepce s jedním pětistupňovým nosným a třílistým vyrovnávacím rotorem (Rusové jej ve srovnání se svými supertěžkými stroji Mi-6 a Mi-26 řadí do střední kategorie). Trup začíná prosklenou přídílí pro dva piloty a palubního technika, následuje rozměrná nákladová kabina přístupná odsuvnými dveřmi na levé straně nebo dvoukřídlymi vraty v zádi, která umožňují i nájezd osobních automobilů, motocyklů či kanonů. Nad nákladovou kabinou se nachází motorový prostor s reduktorem a hydrobloky. Trup zakončuje štíhlý ocasní a koncový nosník, na němž se nachází vyrovnávací rotor. Podvozek se skládá z přední nohy se zdvojeným kolem, dvou hlavních noh a ocasní ostruhy

Základní takticko-technická data Mi-8T:

Délka trupu s rotory	25,244 m
Výška trupu s rotory	5,654 m
Průměr nosného rotoru	21,294 m
Prázdná hmotnost	6 969 kg
Vzletová hmotnost	12 000 kg
Maximální rychlost	230 km/h
Dostup	5 100 m
Dolet	465 km

technika a výzbroj

Důležitou součástí pěchotní výzbroje jsou prostředky palebné podpory, které jsou určeny k ničení obrněných cílů. Tuto funkci mimo jiné plní pancéřovky. Jednou z nich je československý reaktivní protitankový granát známý pod jménem Kobylka.

68mm reaktivní protitankový granát vz. 75

Naše armáda je dlouhodobě vyzbrojena sovětským typem raketové pancéřovky RPG-7. V devadesátých letech byla tato zbraň považována za zastaralou a vyvolávala téměř posměšky. Avšak konflikt v Iráku ji vrátil do centra dění. Důvodem je především možnost jejího univerzálního použití. Pancéřovky jsou primárně určeny především k ničení tanků a jiných obrněných vozidel. V posledním období se však osvědčily také jako pěchotní zbraň k ničení živé síly. Lze připomenout, že v dobách studené války, kdy se předpokládalo masové nasazení tanků, bylo použití pancéřovek na jiné cíle než obrněnou techniku v podstatě zakázáno. Po jejich vystřílení by zůstávala pěchota v první bojové linii prakticky bez protitankových prostředků. Tato situace se změnila v období expedičních operací a asymetrických válek. Pancéřovky vzal do rukou v hojném počtu protivník moderně vyzbrojených armád. Jako první to pocítili Američané ve Vietnamu a Rusové v Afghánistánu. Později v Iráku a Afghánistánu nastala ještě horší situace. Ozbrojené hnutí odporu zdědilo po regulérních armádách a dovezlo ze zahraničí tisíce pancéřovek. Proti moderním tankům mají omezenou účinnost, ale s rostoucím počtem zásahů roste i pravděpodobnost zničení cíle a různé kolové obrněné transportéry mají pancéřovou ochranu ve srovnání s tanky výrazně slabší.

Právě v Iráku se rozšířilo použití pancéřovek jako podpůrné zbraně ozbrojeného hnutí odporu k ničení pěchoty a staveb. Jejich oblibu lze vysvětlit malou hmotností ve srovnání se zbraněmi obdobné účinnosti. I oblíbené minomety ráže 82 mm jsou ve srovnání s pancéřovkami nesrovnatelně těžší. A vláčet ve středovýchodním vedru cokoliv těžkého by nebylo ani pracovitější bojovníky, než jsou islamističtí teroristé. Ti si v praxi prověřili, že pancéřovky lze použít doslova jako ruční dělostřelectvo. Většina hlavíc kumulativních granátů pancéřovek má sice slabší stěny, a tudíž nižší střepinový účinek než například klasické dělostřelecké granáty obdobné ráže, ale bývají plněny brizantnější trhavinou. V devadesátých letech se objevila termobarická munice, která z pancéřovek udělala vysoce účinnou zbraň proti živé síle, nepancéřovaným vozidlům a některým druhům staveb. Před znovuvynalezením EFP (Explosively Formed Projectile) se pancéřovky

rovněž používaly jako nástražné směrové protitankové miny. Počátkem sedmdesátých let minulého století se objevila nová skupina pancéřovek, a to teleskopické, mezi které patří i československý typ RPG-75.

Nová pancéřovka pro československou armádu

Teleskopické pancéřovky se objevily na scéně koncem šedesátých let minulého století. Důvodem k jejich vývoji byly potřeby mechanizované pěchoty. Vnitřky obrněných transportérů neoplývají přebytkem místa. Rozměrná zbraň, jako je například RPG-7, se při nasedání a vysedání a manipulaci stává problémem. Pancéřovkami obdobných rozměrů byly vyzbrojeny rovněž armády NATO. Pro zajištění dostatečného dostřelu a přesnosti střelby však musí mít pancéřovka určitou minimální délku hlavně. Ta je, technicky řečeno, potřebná k vytvoření dostatečného tlaku prachových plynů pro výstřel. Dále je nutná minimální délka hlavně k vedení granátu, než získá dostatečnou rychlost pro stabilní let.

Jak Američané, tak Rusové se snažili problém vyřešit, či spíše obejít skládacími pancéřovkami určenými především pro výsadkáře. Avšak ty se vyznačovaly malou pohotovostí. Než by střelec převedl pancéřovku do bojové polohy a nabil, mohlo být po boji. Schůdnou cestu nakonec objevili jako první Američané. Firma Hesse and Eastern dokončila roku 1969 vývoj

